

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 378

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helvszám

A felszázados Egyetemi Kör

Jubiláris diszközgyűlés az egyetem aulájában

(A Nemzeti Újság tudósítójától.) Az Egyetemi Kör vasárnap ünnepelte fennállásának felszázados jubileumát, Délelőtt 10 órakor az Egyetemi templomban *Wolkenberg* Alajos dr. egyetemi tanár *Te Deum*os szentmisét celebrált, amelynek végeztével az ünnepelő közönség az Egyetemi Kör Szűz Máriás zászlaja alatt átvonult a Központi Egyetem aulájába, ahol 11 órakor kezdődött a diszközgyűlés. *Szinnyey József* rektor vezetésével ott volt a *Pázmány Péter-Tudományegyetem* tanári kara, továbbá *Majer János* volt miniszter, *Karafiáth Jenő*, a nemzetgyűlés háznapgya, *Maday Gyula* és *Dréhr Imre* nemzetgyűlést képviselő, *Tóth László* dr. szerkesztő és igen sokan mások.

A diszközgyűlést az Egyetemi Enekkarok Magyar Hírszékgye nyitotta meg, majd *Ferenc Gábor* ezidei körelnök mondotta el megnyitóját.

— Az Egyetemi Kör — így kezdte beszédét — az elmúlt ifjuság 50 éve alatt mintegy hatalmas, terebélyes fa erősödött, lombosodott, de ennek a fának legizmosabb, legtöbb életerőtől duzzadó ágait az új idők viharai letördelték és jöttek napok, mikor úgy látszott, hogy a fa gyökerére fejsze vettetik. Pedig ennek a fának nem szabad kidőlnie. Első munkánk nekünk most az legyen, hogy kellő védelmet nyújtsunk zsenge hajtásoknak az élet kegyetlenségével szemben.

Az ünnepi beszédet *Zsitvay Tibor* dr., a nemzetgyűlés alelnöke, a kör egykori elnöke mondotta, aki az elvekhez, a vezérekhez és az Alma Materhez való hűségre, fejelemre és kötelességtudásra buzdította az ifjuságot. Ha az ifjuság — fejezte be lelkes tapsokkal gyakran megszakított beszédét — megtudta általi helyét a világháborúban és a könyvtárszobák mellől hősök születtek, akkor azt hiszem, hogy a hétköznapiok harcát is végig fogja küzdeni.

A nagy tetszéssel fogadott ünnepi beszéd után a MEFHOSz nevében vitéz *Oláh Béla* üdvözölte a jubiléáló Egyetemi Kört, majd az Egyetemi Enekkarok újabb éneke után *Hindy Zoltán* dr. vázolta az Egyetemi Kör évtizedes munkáját. Mint olyan krónikás szöveg, aki az ötven esztendőből 35 eseményeinek közvetlen részese. Elmondta, hogy mint elemista diáknak a szemel előtt játszódtott le, mert arra kellett iskolába mennie, amerre a tüntető sokaság hullámlánczolt 1889 telén a véderőjavaslat ellen. Akkor kezdődött az ifjuság bevonulása a napipolitika keretébe.

Amikor az egyetemi ifjuság észrevette, hogy a lelkesedést egyesek csak arra használják fel, hogy az érvényesülésüknek ugródeszkául szolgáljon és amikor e belátás folytán elfordult azoktól, akik valamilyen klubhelyiség biztonságos ablakából az

Nemzeti Újság

Bnr

1924. 4. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

utcan éljenz, ázó, fázó, sokszor rendőrlovak patai alatt vérző ifjuságnak szónokoltak, akkor megszűnt a nagy közélet harcosainak szemében tényező lenni és a mozgalmi komoly megfontolásra nem számíthattak. Pedig amint 1848-ban, amint 1891-ben az ifjuság volt az, amelyik megérezte, hogy miről van szó, az ezután következő időkben is az ifjuság fogta föl azt, hogy Magyarországon évtizedek óta nem más folyik, mint különböző formában a világteifogások harca.

Az addig így folyó harcban 1900-tól a taktika megváltozott és már nyíltan lépett fel a másik világteifogás. Az ifjuság ezt megérezte, az érzése idegessé tette és minden alkalmat megragadott arra, hogy a közélet harcosainak figyelmét felhívja, de azok majdnem mind egy szálán a szabadelvűség szent nevében gunnyal és lekiesnyléssel fordultak el a „maradi” gondolatától. Amikor az ifjuság 1901. tavaszán az egyetem termeiben kitzte a keresztet, amikor *Pikler* professzor tanításainak veszedelmes határa ellen dolgozott, csak a zavargó elem megbélyegző elnevezését érdemelte ki, de meghallgatásra nem talált.

Ekkor az ellenfél megint taktikát változtatott és megindult a kenyérbe burkolt harc, ami aztán diadalmaskodott is. Az ifjuság hangosan kiáltott segítségért, hogy azok a Danaidák ajándékát hozzák és a diáknyomor enyhítése címén gonosz lélekbuvárlás folyik, társadalom és hatóság mégis örömmel üdvözölte a mozgalmat, amely 1914-ben már az Egyetem kupolatermében ülészik, amit feminista gyűlés címen 1915-ben megismétel és 1918-ban a Szent István Társulat termében folytat, 1918 őszén pedig urrá lesz az egész országon és akik 30 évvel azelőtt a legtüzesebb hazafias jelszavakkal ámitották a magyart, a magyar ellen kikiáltják, hogy a nemzeti gondolat elavult fogalom és ezzel a szomszedságunkban föllángolt nemzeti érzés tüzeben porrá ég Magyarország. Ma már az egész közélet belátja ezt.

de a bűnét csak akkor hozza helyre, ha visszaállítja azt a Magyarországot, amit talán meg lehetett volna menteni, ha 1901-ben elhiszi az ifjuságnak, hogy ő lát és érez helyesen. Az Egyetem falain már ott van a kereszt, de el kell vinnünk azt Nagy-magyarország minden zugába. Az Egyetemi Kör, amely ennek mindig lelkes harcosa volt, ezért fog dolgozni ezután is és minden egyes tagjával ott lesz, ahová a letűnt nemzeti dicsőség visszahozásának feladata szólítja.

Hindy Zoltán rendkívül érdekes beszéde után az emelkedett hangulatban lefolyt diszközgyűlés a Himnusz eléneklésével véget ért.

Este az ifjuság és az öregek az Egyetem Körben barátságos estére gyűltek össze. Az öregek közül megjelentek: *Balassa István*, *Csoma Béla*, *Hadsz Aladár*, *Hindy Zoltán*, *Karafiáth Jenő*, *Nánássy Béla*, *Kirchner Gyula*, *Kósa János*, *Milles Ernő*, *Misángyi Ottó*, *Nyékhegyi István*, *Remetey Dezső*, *Tahy Endre*, *Zsembery István*, *Zoltvay Tibor*. Az Egyetemi Kör elnöke *Ferencz Gábor* üdvözölte a vendégeket és kérte őket, hogy a kör újabb felvirágoztatásának munkájában vegyenek részt.